روزنامه صبح ایران ■ سیاسی، هنری، اجتماعی

اعتدال

یکشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰ ■ سال چهارم ■ شماره ۴۳۱

۸

برگ آخر

روزنامه سیاسی، هنری، اجتماعی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مسعود خاکبازان
سردبیر: وحید قهرمانی
آدرس دفتر مرکزی: میدان شیخ بهائی پلاک ۲ واحد ۵۷
تلفن: ۸۸۰۵۶۳۸۷-۰۲۱
چاپ: کارگر

برنامه‌هایی که باید همین حالا از گوشی‌تان حذف کنید

هفت اپلیکیشن اندرویدی در فروشگاه گوگل‌پلی شناسایی شده که حاوی بدافزار جوکر هستند و باید فورا از گوشی شما حذف شوند.

به گزارش ایسنا، به نقل از تک‌ادوایزر، شرکت کسپراسکای اعلام کرده است که هفت برنامه در فروشگاه گوگل‌پلی حاوی بدافزار جوکر هستند. این بدافزار بسیار شبیه تروجان عمل می‌کند و پس از وقوع حملات توسط بسیاری از کاربران گزارش شده است. اگرچه گوگل این برنامه‌ها را از گوگل‌پلی حذف کرده است، اما این برنامه‌ها همچنان در دستگاه‌هایی که روی آن‌ها نصب شده‌اند، وجود دارند.

پیدا کردن برنامه‌های آلوده به بدافزار بسیار رایج است، به خصوص در فروشگاه گوگل‌پلی برای اندروید. اگرچه گوگل همواره سعی می‌کند برنامه‌هایی را که در پلی‌استور قرار می‌گیرند بررسی کند، باوجود این برخی از برنامه‌های مخرب تمایل دارند از این مرحله عبور کنند. گوگل سخت کار کرده است تا از شر برنامه‌های مضری که می‌توانند دستگاه ها را آلوده کرده و قربانیان را در برابر سرقت و موارد دیگر آسیب‌پذیر کنند خلاص شود.اخیراً هفت برنامه اندرویدی آلوده به بدافزار جوکر در فروشگاه گوگل‌پلی مشاهده شده است. پس از گزارش کاربران از مشاهده این مشکلات بدافزاری، گوگل این برنامه‌ها را حذف کرده است، با این حال، این واقعیت که این برنامه‌ها در حال حاضر توسط میلیون‌ها کاربر استفاده می‌شوند، همچنان نگران‌کننده است. بنابراین اگر کاربری این برنامه‌ها را دانلود کرده باشد، همچنان در گوشی‌اش وجود دارند و کاربران حتما باید نسبت به حذف این برنامه‌ها اقدام کنند.

این هفت برنامه عبارتند از Now QRcode Scan و EmojiOne Keyboard و Battery Charging Animations Battery و Wallpaper Dazzling و Keyboard Volume و Booster Louder Sound Super و Equalizer Classic و Hero-Effect Emoji Keyboard. تلفن خود را به طور کامل بررسی کنید و اگر این برنامه‌ها را در گوشی های اندرویدی خود دارید، فورا آنها را حذف کنید.

در میان جرایم سایبری مختلفی که در بروز آلودگی‌های تروجانی دخیل هستند، این برنامه‌های بدافزاری روش‌هایی مانند اشتراک‌های جعلی و پیگیری‌های درون‌برنامه‌ای را به کار می‌گیرند که بعداً می‌توانند با پول‌سازی غیرقانونی مرتبط شوند. کاربران باید احتیاط کنند و از باز کردن لینک‌های مشکوک از منابع ناشناس خودداری کنند. جرایم سایبری با توجه به این واقعیت که روزانه افراد بیشتری آنلاین هستند، در حال افزایش است و بسیاری از حالت‌های جدید دزدی و کلاهبرداری ظاهر شده‌اند. خدمات بازی آنلاین نیز اکنون به بستر جدیدی برای رشد چنین فعالیت‌ها و شرارت‌های مخربی تبدیل شده‌اند.

مظلومیت علم و فناوری با فرار نخبگان به تجارت

پژوهشگر هسته خط‌مشی فضای مجازی مرکز رشد دانشگاه امام صادق (ع) با تشریح مصائب بنیادین حکمرانی فضای مجازی، راه حل مسئله فضای مجازی کشور را اقتدار درون زای ناشی از علم و فناوری عنوان کرد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از پژوهشگاه فضای مجازی، جواد آزادی در دیدار جمعی از نخبگان جوان و استعدادهای برتر علمی با رهبر انقلاب، راه حل مسئله فضای مجازی کشور را اقتدار درون زای ناشی از علم و فناوری اعلام و از معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به دلیل اهتمام و تمرکز به توسعه تجارت و نپرداختن به توسعه علم و فناوری که وظیفه اصلی این معاونت است، انتقاد کرد.

وی این موضوع را موجب تغییر ذائقه نخبگان و عدم تمایل آن‌ها برای توسعه علم و فناوری عنوان کرد و افزود: این موضوع که با پوشش اقتصاد دانش‌بنیان و اقتصاد دیجیتال در این سال‌ها توسط معاونت علمی همراه بوده است، موجب زمین ماندن نیازهای اصلی فناورانه کشور در فضای مجازی شده است.

پژوهشگر هسته خط‌مشی فضای مجازی مرکز رشد دانشگاه امام صادق (ع) با تبیین سطوح مختلف حکمرانی فضای مجازی در تشریح مشکلات اصلی و راه حل‌های پیشنهادی خود اظهار کرد: از حدود ۷۰ سال پیش، نظام حاکم در غرب با عناوین بزک‌شده «توسعه»، «حکمرانی خوب» و به تازگی «توسعه پایدار»، در تلاش استحاله دولت‌های مستقل بوده است؛ موضوعی که به تعبیر خود آن‌ها، منجر به «دولت توخالی» می‌شود.

آزادی افزود: تحولات بین‌المللی فضای مجازی نشان می‌دهد قرن ۲۱ آبستن تحولات جدید توسعه‌ای است؛ اگر در قرن بیستم، جهانی‌سازی و به تعبیر دقیق غربی‌سازی دنیا، از طریق «جریان آزاد کالا و خدمات» دنبال می‌شد؛ امروز، از طریق «جریان آزاد داده و اطلاعات» دنبال می‌شود.پژوهشگر پژوهشگاه فضای مجازی با اشاره به تازه‌ترین گزارش آنکتاد اظهار کرد: این گزارش‌ها نشان می‌دهد آمریکا و اروپا به‌زودی مشکلات خود را در خصوص «داده» حل خواهند کرد تا در لایه‌های نظام‌ساز فضای مجازی اهداف جهانی‌سازی خود را دنبال کنند. به همین منظور نهادهای توسعه‌ای جدید با شعار «تحول دیجیتال» شکل خواهد گرفت؛ اگر در قرن بیستم با شعار ظرفیت‌سازی و فعال‌سازی عناصر داخلی، «استعمار فرانو» را در کشورهای جهان سوم دنبال می‌کردند، در قرن ۲۱ با شعار «تحول دیجیتال»، شاهد استعمار جدیدی خواهیم بود که آن را «استعمار پلتفرمی» می‌نامیم.وی اظهار کرد: در استعمار پلتفرمی، مالکان پلتفرم‌ها تلاش می‌کنند تا به نحو حداکثری تعاملات اجتماعی را به دامن پلتفرم‌های خویش بکشانند و با وضع قواعد، کنش انسان‌ها را هدایت کرده و در سطح جهانی نظام‌سازی کنند. «داده» چنان قدرت تحلیلی ایجاد می‌کند که در نظریات جدید، حکومت و قلمرو حکمرانی، از آن کسی است که داده را در اختیار دارد.آزادی با طرح این پرسش که در این تحولات تمدنی، تکلیف انقلاب اسلامی با استقلال و ارزش‌هایش چیست و چگونه می‌توان از فرصت‌های بی‌نظیر فضای مجازی استفاده و از رقبای خویش سبقت گرفت؟ گفت: در پاسخ به این سوالات شبکه ملی اطلاعات طرح می‌شود، اگرچه شبکه ملی یک سیاست قطعی و لازم است اما کافی نیست و باید در سطوح دیگر به مواجهه با فضای مجازی برویم؛ بدین منظور «چهارچوب ۴ سطحی حکمرانی فضای مجازی» پیشنهاد می‌شود.

اخبار

ارزهای دیجیتالی بالا رفتند

قیمت ارزهای دیجیتالی مهم افزایش یافت.

به گزارش ایسنا به نقل از سی‌ان‌بی‌سی، وزیر خارجه سابق آمریکا نیز به جمع منتقدان ارزهای دیجیتالی پیوسته است: هیلاری کلینتون در یک مصاحبه در حاشیه اجلاس مالی سنگاپور با بیان اینکه ارزهای دیجیتالی جایگاه پول های ملی از جمله دلار را تضعیف خواهند کرد از دولت ها و بانک های مرکزی خواست تا به کمک همدیگر قوانین سفت و سختی در زمینه استفاده از ارزهای دیجیتالی و توسعه آن ها وضع کنند.

احتیاط برخی از کشورها در برابر ارزهای دیجیتالی کماکان ادامه دارد. رییس بانک مرکزی نیجریه با بیان اینکه ارزهای دیجیتالی جایی در نظام بانکی کشورش ندارند گفته است که از نظر وی تراکنشات ارزهای دیجیتالی در بسیاری از موارد غیرقانونی هستند. مدیر بخش پرداخت ها در بانک مرکزی استرالیا نیز گفته است بسیاری از افراد میانسال و مسن ارتباط خوبی با رمزارزها ندارند و به همین دلیل نمی توان از آن ها به طور گسترده استفاده کرد.

دولت هند احتمالا استفاده از ارزهای دیجیتالی به عنوان ابزار پرداخت را ممنوع می کند اما آن ها را به عنوان یک طبقه دارایی دیجیتال به رسمیت می شناسد تا معامله آن ها مشمول دارایی شود. این خبر اکونومیکس تایمز به نقل از منابع آگاه از آنجا اهمیت دارد که هند یکی از بزرگ ترین بازارهای ارزهای دیجیتالی در جهان محسوب می شود و دولت اگرچه احتمالا قرار نیست کاملا از آنها استقبال کند اما قصد برخورد خشن با آن را هم ندارد.

مجموع ارزش بازار جهانی ارزهای دیجیتالی در حال حاضر ۲۶۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود که این رقم نسبت به روز قبل ۴.۱۰ درصد بیشتر شده است.

در حال حاضر ۴۴ درصد کل بازار ارزهای دیجیتالی در اختیار بیت کوین و ۱۸ درصد در اختیار اتریوم است. بیت کوین ۱۲ سال پیش توسط گروه گمنامی از معامله‌گران بر بستر بلاک‌چین ایجاد شد و از سال ۲۰۰۹ معاملات اولیه آن شکل گرفت.

چین شرکت های فناوری را جریمه کرد

رگولاتور بازار چین شرکت‌های بزرگی از جمله علی بابا، بایدو و JD.com را به دلیل عدم اعلام ۴۳ معامله به مقامات جریمه کرده است. به گفته مقامات این شرکت‌ها قانون ضد انحصار را نقض کرده‌اند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از رویترز، شرکت‌های مذکور هر کدام ۵۰۰ هزار یوان (۷۸ هزار دلار) جریمه می‌شوند. این مقدار حداکثر جریمه تعیین شده براساس قانون ضدانحصار چین است.

جریمه‌های مذکور در حالی وضع شده‌اند که دولت چین اقدامات سختگیرانه‌تری برای کنترل پلتفرم‌های اینترنتی وضع کرده و درباره ریسک سوءاستفاده از قدرت در بازار جهت سخت‌تر کردن رقابت، سوءاستفاده از داده‌های مشتریان و نقض قوانین حمایت مشتری هشدار داده است.

قدیمی ترین قراردادی که طبق این طرح مشمول جریمه شده، عملیات ادغامی است که در ۲۰۱۲ میلادی ثبت شده و مربوط به بایدو و شریکش است. جدیدترین قرارداد نیز در ۲۰۲۱ و بین بایدو و خودروسازی ژجیانگ جیلی هلدینگ بسته شده است.

قرارداد دیگری که توسط اداره دولتی نظارت بر بازار چین مشمول جریمه شده مربوط به ادغام شرکت Auto Navi (مسیریابی و ناوبری) در علی بابا در سال ۲۰۱۴ میلادی است. همچنین علی بابا در سال ۲۰۱۸ میلادی ۴۴ درصد سهام Ele.me را خرید و بزرگترین سهامدار این سرویس ارسال غذا شد.

علی بابا، بایدو، JD.com و جیلی هنوز در این باره اظهار نظری نکرده‌اند.

در گفتگو با یک متخصص علوم تربیتی مطرح شد

فقدان گفت‌وگو در خانواده‌ها و افزایش خشونت خانگی

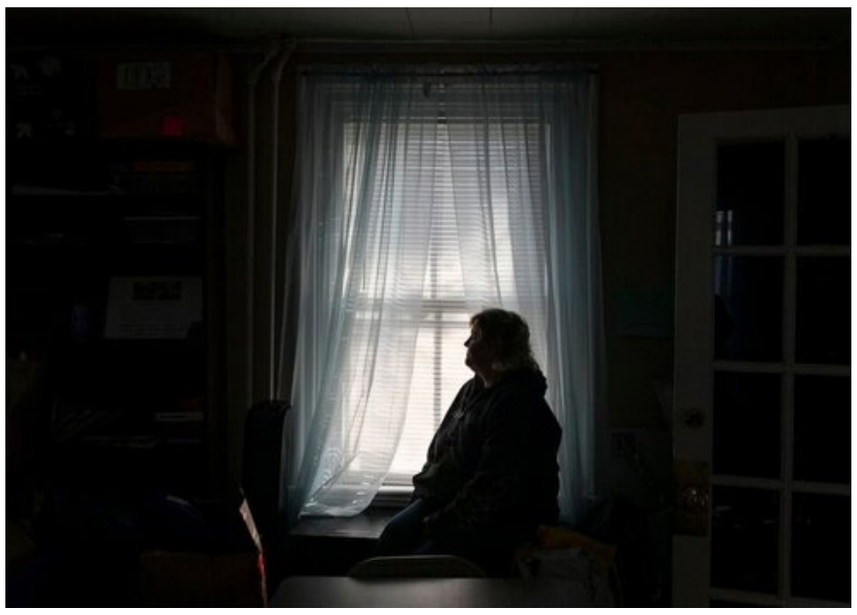

شیرین سلیمانی، متخصص علوم تربیتی، پژوهشگر و مشاور تربیتی می‌گوید آموزش گفتگوی موثر می‌تواند بعنوان ابزاری قدرتمند در راستای جلوگیری از خشونت خانگی عمل کند.

شهرزاد همتی: فقدان گفت‌وگو در خانواده‌ها یکی از مسائلی است که منجر به افزایش خشونت خانگی می‌شود. مساله‌ای که در دوسال گذشته با شیوع کرونا و خانه نشینی اکثر مردم نمود بیشتری پیدا کرد. افراد به دلیل آنکه پیشتر زمان کمتری را در خانه سپری می‌کردند، متوجه نداشتن مهارت گفتگو نبودند. به همین دلیل با زیر یک سقف قرار گرفتن به صورت مداوم با چالش گفت‌وگو مواجه شدند و همین مساله به افزایش خشونت نیز دامن زد.

همین مساله بهانه‌ای برای تولد پویش «حرف و گفت»بود. پویش «حرف و گفت» که با سفارش صندوق جمعیت ملل متحد و همکاری وزارت بهداشت از یکم تا هفتم آذرماه برگزار می‌شود، با تاکید بر یادگیری مهارت گفت وگو در خانواده، در تلاش است که در مهار خشونت خانگی گام بردارد. در این جشنواره هفت روزه، هر روز یک پیام از سوی پویش به مخاطبان ارائه می‌شود و بر اساس این پیام راهکارهای پیشنهادی نیز به مخاطبان ارائه خواهد شد. در همین راستا دکتر شیرین سلیمانی، متخصص علوم تربیتی، پژوهشگر و مشاور تربیتی در گفت‌وگو با خبرآنلاین درباره لزوم یادگیری مهارت می‌گوید: «بدون شک والدین مهم ترین نقش را در آموزش فرزندانشان برعهده دارند، اما آیا خودشان آموزش های لازم را از خانواده و جامعه خود گرفته‌اند؟ آیا والدین چگونگی رفتار و تعامل با فرزندشان را بلدند؟»

به نظر سلیمانی، آموزش گفتگوی موثر می‌تواند بعنوان ابزاری قدرتمند در راستای جلوگیری از خشونت خانگی عمل کند؛ پیشگیری از خشونت خانگی از جمله مباحثی است که برای حفظ سلامت زنان و کودکان اهمیت ویژه ای دارد؛ چرا که اغلب خشونت‌ها متوجه کودکان، زنان و سالمندان است. زنان رکن اصلی خانواده‌ها محسوب می‌شوند و همسر آزاری مسئله را به کودکان و سلامت جامعه می‌کشاند. برای پیشگیری از خشونت خانگی مهمترین نکته آموزش و آگاهی افراد جامعه است.

متن این گفتگو را در زیر می‌خوانید.

***آیا در روابط خانوادگی ما ایرانیان با توجه به افزایش خشونت خانگی ،می توان جای گفتگو را خالی دانست؟**

بله؛ قطعا در روابط خانوادگی، فقدان مهارت های ارتباطی و ندانستن شیوه های صحیح گفتگو میان اعضای خانواده، یکی از دغدغه های بزرگ و انکار ناپذیری است که در بسیاری از مواقع منجر به خشونت و درگیری میان اعضای خانواده و گاهی به وقوع پیوستن اتفاقات ناگوار می گردد. یکی از معضلات حاد جامعه امروز ما کم حوصلگی ،عصبانیت ،از کوره در رفتن و توسل به زور و خشونت است که می تواند ریشه ی روانی ، اقتصادی ، فرهنگی و وراثتی داشته باشد. گفتگو اگر درست و به شکل موثر میان اعضای یک خانه جاری شود می تواند بعنوان سپری بازدارنده از عواقب ناشی از خشونت چه در شکل کلامی و چه بصورت فیزیکی عمل کند. گاهی مردم فکر می کنند منظور از گفتگو تنها یک ارتباط کلامی است در حالی که دیالوگ و یا همان گفتگو معنایی فراتر از یک رفتار، بینش و یک نگرش دارد و باید در جان فرد بشیند تا بتواند خود را بروز دهد. دیالوگ همیشه وجود دارد و در ارتباطات روزمره ما همواره جاریست اما گفتگو بصورت موثر و کارا تنها زمانی محقق خواهد شد که فن صحیح دیالکتیک (گفتگو) را بیاموزیم.

گرچه مهارت گفتگو امروزه به عنوان یک موضوع کاربردی مطرح است اما همچنان شاهد عواقب ناشی از فهمیده نشدن اعضای یک خانه و مورد خشونت واقع شدن یک طرف (عموما زنان یا کودکان) هستیم

یادگیری مهارت گفتگو برای هر یک از اعضای خانواده امری بسیار مهم وحیاتی ست، اما اهمیت بیشتری در سلامت روحی و روانی و رشد کودکانتان دارد. بچه ها باید هنر گفتگو با خانواده خود رابه خوبی بیاموزند تا در آینده در ارتباطات اجتماعی دچار مشکل نشوند. اصل کلی حاکم بر فضای تربیت و پرورش در همه زمینه ها، یادگیری مشاهده ای است؛ بنابر این درمورد آموزش گفتگو اینطور به نظر می رسد که باید از خود والدین، معلمین و دست اندرکاران آموزشی شروع شود و زمانی این مهم محقق می گردد که پدر و مادر بعنوان اولین آموزگاران فرزندانشان، خود این مهارت را یادگرفته باشند و از آن مهمتر در رفتار و تعاملاتشان با یکدیگر آن را به نمایش بگذارند. به عقیده من یکی از کاربردی ترین شیوه ها برای بالا بردن سطح آگاهی خانواده ها و تلاش در راستای بکارگیری مهارت گفتگو در محیط خانه به منظور جلوگیری از عواقب ناشی از توسل به زور بازو و خشونت بجای تبادلات کلامی، برگزاری کارگاه های آموزش فن گفتگو در قالب دوره های آموزشی پیش از ازدواج و یا حتی قبل از اقدام به فرزندآوری است.

***چقدر خانواده‌ها تلاش می‌کنند که گفتگو را به فرزندانشان آموزش دهند؟**

بدون شک والدین مهم ترین نقش را در آموزش فرزندانشان برعهده دارند، اما آیا خودشان آموزش های لازم را از خانواده و جامعه خود گرفته اند؟ آیا والدین چگونگی رفتار و تعامل با فرزندشان را بلدند؟ آیا پدر و مادر همین والدین نیز از والدینشان آموزش های لازم را فراگرفته اند؟ اصلا چند درصد از خانواده ها آموزش مهارت گفتگو را برای فرزندانشان به رسمیت می شناسند؟ بنابر این مادامی که والدین به ضرورت فراگیری فن گفتگو در فرزندانشان آگاه نشوند، تلاشی هم در راستای آموزش آن ها نخواهند کرد. افراد در طول روز از کلمات و واژه های بسیاری استفاده می کنند اما برخی از همین افراد درجایی که باید صحبت کنند و با کلمات تاثیرگذار خود تکلیف موضوعی را روشن کنند یا سرنوشتی را رقم بزنند، نمی توانند. شاید علتش این باشد که برخی از ما در طول زندگیمان یادنگرفته ایم چگونه بدون دخالت احساس یا در برخی از موارد توسل به خشونت و با منطق خود با دیگران صحبت کنیم. شاید هم علت این باشد که جسارت صحبت کردن نداریم. خب این جسارت را از کجا باید آموزش می دیدیم؟ قطعا اولین مکانی که این جسارت را باید به ما آموزش می داد خانواده است. اصول گفتگو وقتی از کودکی به فرزندان آموزش داده شود نتیجه بهتری به بارخواهد آورد. البته این آموزش باید توسط پدر و مادرهایی که عملا خودشان از طریق گفتگو درونیات و خواسته هایشان را به همسر، فرزندانشان و دیگران به خوبی انتقال می دهند انجام شود، نه افرادی که خود در بیان تفکرات و احساسات شان دچار مشکل هستند. اگر ما نتوانیم با یکدیگر حرف بزنیم، و البته نه هر حرفی، بلکه گفتگوی سالم و اصولی، در این صورت نمی توانیم درونیاتمان را به طور واضح و کامل ابراز کنیم و خواسته ها، نیازها و اعتقادات مان را با دیگران در میان بگذاریم؛ و اگر نتوانیم این کار را انجام دهیم، دچار عقده ها، ترس ها و خشم های بیشماری می شویم که با گذشت زمان در ما شدت بیشتری پیدا می کنند و به زندگی و روابط ما آسیب های جبران ناپذیری وارد می کنند. این هم درباره ما به عنوان یک والد صدق می کند و هم برای فرزندانمان اتفاق می افتد اگر نتوانیم شرایطی را در خانواده مهیا کنیم که فرزندمان بتواند با ما راحت حرف بزند. اگر نتوانیم مهارت گفتگو کردن را در فرزندانمان تقویت کنیم، قطعا آسیب خواهند دید. البته این مسائل نیاز به یادگیری مجموعه ای از مهارت ها دارد. لازم است ما بعنوان والد، ابتدا خود روش های اصولی گفتگو را یاد بگیریم و در عین حال در ذهن مان باورهای مناسب برای ایجاد فضایی برای گفتگوی سالم در خانواده را شکل دهیم.

*** چقدر ابراز خشونت توسط کودکان به دلیل عدم آموزش گفتگو و نشنیدن بیان نیازهای آن‌هاست؟**

بسیاری از خانواده‌ها از کودک خشمگین خود گلایه دارند و بسیار تمایل دارند که علت این رفتارها را بدانند و راه‌های پیشگیری و اصلاح رفتار را در این زمینه به کار گیرند. در واقع کودک با رفتار پرخاشگرانه خواستار به دست آوردن هدفی دیگر است و ابداً قصد حمله به دیگران یا اذیت کردن آن‌ها را ندارد. البته ممکن است پرخاشگری جنبه انتقام گیری نیز داشته باشد؛ یعنی کودکی که مورد اذیت و آزار قرار گرفته و نتوانسته خشم خود را ابراز کند، اکنون با پرخاشگری به کاهش اضطراب خود می‌پردازد.

یکی از دلایل بسیار مهم پرخاشگری در کودکان، یادگیری است؛ یعنی کودکانی که الگوهای رفتاری پرخاشگرانه داشته اند، همانند الگوهای خود رفتار می‌کنند. چنانچه کودک دارای پدر یا مادری با خلق وخویی عصبانی و پرخاشگر یا شاهد رفتارهای خشونت بار پدر و مادر خود با افراد دیگر باشد، مسلما او نیز پرخاشگر خواهد شد؛ بنابراین کودکان از طریق مشاهده، رفتارهای والدین را می‌آموزند و الگوبرداری می‌کنند. کودکان مضطرب نیز نمی‌توانند کودکان آرامی باشند و رفتارهایی پرخاشگرانه از خود بروز می‌دهند، البته آن‌ها بلافاصله پشیمان می‌شوند و از والدین خود عذرخواهی می‌کنند. اگر از کودک مضطرب بپرسیم که چرا عصبانی هستی؛ خواهد گفت نمی‌دانم؛ یا خواهد گفت دست خودم نیست. همچنین گاهی کودکان در مدرسه قربانی خشونت می‌شوند و همین باعث می‌شود خود آن‌ها نیز عامل خشونت شوند. به عقیده برخی از روانشناسان بالینی، خشم کودکان وقتی است که آنها قادر نیستند انگیزه های عاطفی خود را تنظیم کنند و این منجر به از دست دادن کنترل نفس و بی توجهی به هنجارهای رفتاری پذیرفته شده می شود. تصور می شود که ژنتیک و سایرعوامل بیولوژیکی در خشم و پرخاشگری کودک نقش دارند. همینطور عوامل محیطی مانند اختلال در عملکرد خانواده و برخی از شیوه های فرزندپروری (برای مثال توجه نکردن به نیازهای روحی کودک یا نداشتن فرصت برای ابراز خواسته هایش) نیز این احتمال را برای کودک فراهم می کند که خشم و یا پرخاشگری نشان دهد که این موضوع در زندگی روزمره شان هم اختلال ایجاد می کند. والدین توجه داشته باشند که گفتگو با فرزندان نیازمند همدردی، گوش دادن و توجه زیاد است. کودکان هم مانند بزرگسالان می خواهند کسی به حرف هایشان گوش دهد. آن ها می خواهند که شما برای دیدگاه شان ارزش قائل شوید و نه اینکه اصلاح شان کنید. در بسیاری از موارد فرزندان با ابراز بدون ترس حرف دلشان در محیط خانواده خود را تخلیه روانی می کنند که اگر این امکان از آن ها گرفته شود خیلی وقت ها همین احساسات فروخورده بصورت خشم بروز خواهند کرد

والدین یعنی پدر و مادرهای توانمند کسانی هستند که علاوه برداشتن دانش و اطلاعات در حوزه کودک و نوجوان، مهارت استفاده از این دانش را هم بلد باشند و بدانند که چگونه باید از این دانش و اطلاعاتشان استفاده کنند. ما غالبا یا نسبت به بچه ها عشق داریم یا قدرت. در حالی که اصول روانشناسی می گوید شما باید عشق توام با اقتدار داشته باشید یعنی در عین مهربان بودن و صمیمیت و پذیرا بودن مقتدر هم باشید، جاهایی هم لازم است شما اقتدار و قانون را داشته باشید. مهم است با فرزندتان ارتباط کلامی و عاطفی خوبی داشته باشید و از هر فرصتی برای برقراری ارتباط با او بهره بگیرید. تحقیقات نشان می دهد هر چقدر خانواده‌ها در سن نوجوانی فرزندشان، برای نزدیک شدن به آنها ارتباطات کلامی و غیرکلامی بین همه اعضای خانواده برقرار شود و به او محبت کنید و او احساس کند مورد توجه است؛ نوجوان بیشتر و بهتر این سن را پشت سر می گذارد؛ نه اینکه من و بچه ام خوب باشم ولی پدرش را هفته ای یکبار ببیند. ارتباط پسرم با پدرش خوب باشد ولی مرا به عنوان آشپز ببیند.

معمولا در خانواده های ایرانی خصوصا از نوع سنتی با بالافتن سن فرزندان ارتباط والدین خصوصا مادر با پسر و پدر با دختر کمرنگ تر می شود و در بهترین شرایط برای ادامه مسیر تربیت فرزند، مسئولیت و هدایتش بصورت محسوس بر دوش یکی از والدین خواهد افتاد. این امر باعث فاصله گرفتن نوجوان از پدر یا مادر و کاهش احترام و پذیرش جایگاه ایشان خواهد شد و در مواردی که نیاز به مشورت با آن ها دارد، هیچ کدام را محرم اسرارش قرار نخواهد داد. این درحالیست که فرزندان ما خصوصا در سنین نوجوانی و جوانی نیاز بسیار شدیدی به راهنمایی و شنیده شدن از جانب هردو والد دارند. خانواده ایرانی قبل از هرچیز باید یاد بگیرد چطور بدون تعصب و به دور از پیش داوری و مقایسه فرزندش با هم نسلان خودش به او گوش کند و به او اطمینان دهد، درمیان گذاشتن رازهایش با ایشان امنیتش را مورد تهدید قرار نخواهد داد و مثل سابق پذیرایش خواهند بود.

*** مهم‌ترین مساله در یادگیری روابط اجتماعی در بین کودکان را چه می‌دانید؟**

به عقیده من خانواده مهمترین محیطی است که کودک در آن از چگونگی روابط اجتماعی آگاه می‌شود. بسیاری از جامعه شناسان و روان شناسان اعتقاد دارند تجاربی که کودک در سالهای اول زندگی در محیط خانواده کسب میکنند، زیر بنای شخصیت و رفتارهای بعدی را تشکیل میدهد. خانوادهها با توجه به حوزههای فرهنگی که بدان وابسته هستند و آرمان های فرهنگی که دارند در تربیت فرزندان خود از روش های تربیتی متفاوتی استفاده می کنند؛ که البته هدف تمام شیوه های تربیتی و پرورشی آماده کردن کودک برای ایفای نقشی ست که حوزههای فرهنگی حاکم برای آنها ترسیم نمودهاند. هم چنین روشهای تربیتی کودکان در طول قرنها دستخوش تغیرات چشمگیری شده است در گذشته انضباط و سختگیریهای زیادی بر کودک تحمیل می شد اما هم اکنون در برنامه های تربیتی کودکان نیازها و خواستههای آنان مطرح بوده و توجه به آن محور اصلی تربیتی تلقی میشود. هرقدر خانواده در آموزش مهارت های اجتماعی به فرزندان قوی تر عمل کند، کودک در تعاملاتش با دیگران موفق تر عمل خواهد کرد. مهارت‌های اجتماعی قوی به کودکان این امکان را می‌دهد که با همسالان خود روابط بهتری داشته باشند. اما باید در نظر داشت که مزایای مهارت‌های اجتماعی قوی بسیار فراتر از مقبولیت اجتماعی است.

کودکانی که مهارت‌های اجتماعی قوی دارند بیش از سایر افراد در جامعه موفق خواهند بود. به عنوان مثال، یک مطالعه نشان داده است که مهارت‌های اجتماعی خوب می‌تواند به کاهش اضطراب و استرس در کودکانی که به مهد کودک می‌روند موثر باشد. مهارت‌های اجتماعی مجموعه مهارت‌هایی است که با بزرگتر شدن کودک نیاز به اصلاح مداوم دارند. این مهارت‌ها را می‌توان با تلاش و تمرین آموخت و یا تقویت کرد. برخی از مهارت‌های اجتماعی از سایر مهارت‌ها پیچیده تر است. از جمله این مهارت ها می توان به توانایی کودک در ابراز احساسات درونی اش و برقراری ارتباط موثر با گروه همسالان اشاره کرد. براساس نتایج بسیاری از مطالعات انجام شده در حوزه علوم تربیتی یکی از مهمترین نکات در یادگیری مهارت های اجتماعی در بین کودکان؛ داشته های فردی در زمینه ابراز خویشتن و پذیرش کودکان دیگر و توانایی برقراری ارتباط با محیط پیرامون است که همگی ریشه در مهارت های اکتسابی در محیط خانه و خانواده دارد.

*** چقدر ایجاد خشونت در خانواده‌ها به علت عدم گفتگوست؟**

قطعا بروز خشونت در خانواده به میزان بسیار بالایی در نتیجه عدم توانایی افراد در برقراری ارتباط موثر با یکدیگر و نداشتن مهارت گفتگو کاربردی است. مطالعات نشان می دهد ما در عصری زندگی می کنیم که میزان گفتگو به حداقل رسیده و این کاهش میزان گفتگو و تعامل در بین اعضای خانواده قطع یقین تبعات جبران ناپذیری را برای خانواده وجامعه به دنبال خواهد داشت و ما نباید از این امر به راحتی گذر کنیم. امروزه شاهد این هستیم کوچکترین مسئله ای که در سطح خانواده اتفاق می افتد منجر به خشونت شده واین خود بیانگر این است که ما مهارت لازم را برای گفتگو کردن نداریم، بنابراین باید گفت ریشه خشونت های خانگی و جرائمی که در سطح جامعه اتفاق می افتد این است که مهارت تعامل و گفتگوی سازنده و ساختارمند در بین اعضای خانواده و افراد جامعه وجود ندارد . به لحاظ اهمیت موضوع و نقش آن در کاهش بروز آسیب های اجتماعی انتظار می رود دستگاه های اجرایی ذیربط به خصوص دانشگاه ها و آموزش و پرورش که با نسل جوان در ارتباط هستند همکاری لازم را با مجری طرح به عمل آورند.

***به نظر شما می‌شود از گفتگو به عنوان ابزاری برای جلوگیری از خشونت خانگی استفاده کرد؟**

قطعا آموزش گفتگو موثر می تواند بعنوان ابزاری قدرتمند در راستای جلوگیری از خشونت خانگی عمل کند. پیشگیری از خشونت خانگی از جمله مباحثی است که برای حفظ سلامت زنان و کودکان اهمیت ویژه ای دارد؛ چرا که اغلب خشونت‌ها متوجه کودکان، زنان و سالمندان است. زنان رکن اصلی خانواده‌ها محسوب می‌شوند و همسر آزاری مسئله را به کودکان و سلامت جامعه می‌کشاند. برای پیشگیری از خشونت خانگی مهمترین نکته آموزش و آگاهی افراد جامعه است. آموزش دانش آموزان دبیرستانی، آگاهی‌های قبل از ازدواج، آموزش‌های رسانه‌ها و سازمان‌ها در پیشگیری از خشونت خانگی لازم و ضروری است. متخصصان حوزه روانشناسی با بررسی ریشه ای رفتارهای ناهنجار و درمان آن می توانند بیشترین کمک را در این زمینه داشته باشند. آموزش و افزایش آگاهی زن و مرد بهتر است قبل از ازدواج صورت بگیرد. آموزش مهارت های لازم برای ازدواج، شیوه های صحیح گفتگو، چگونگی ارتباط با همسر،احترام متقابل و توجه به نیازهای او می‌تواند از بروز مشکلات در آینده که منجر به خشم و خشونت خانگی می‌شود، جلوگیری کند.

در مجموع لازم است کیفیت رابطه زناشویی از همان ابتدا افزایش یابد و مسئله خشونت خانگی مانند دیگر آموزش‌های پیش از ازدواج باید مورد توجه قرار بگیرد. متاسفانه طرفداران دیدگاه مردسالاری، خشونت خانگی را امری عادی تلقی می کنند و در بسیاری از موارد از آن به عنوان جذبه و هیمنه و تحکم مردانه نام می برند. سالیان طولانی ست که با این باورهای غلط، همسرآزاری و اعمال خشونت در حق زن توجیه می شود. اما امروزه با کمرنگ شدن جنسیت سالاری و ترویج تعامل و همدلی زوجین، دیگر این باورها رنگ باخته و جایگاهی ندارند. از این رو لازم است زوجین با بینش بیشتر زندگی مشترک خود را آغاز کنند و فارغ از افکار پوسیده گذشته، صمیمیت و همدلی را سرلوحه زندگی خود قرار دهند.

***نظر شما درباره افرادی که امر گفتگو را پدیده ای زینتی و غیرعملگرایانه می‌دانند چیست؟ چه پاسخی برای آن دسته‌ای دارید که اساسا به کاربرد گفتگو در جامعه وقعی نمی‌نهند؟**

مهم‌ترین عامل در روابط انسان ها گفتگوست. اما در زندگی امروز مردم به ندرت با هم حرف می زنند. به هم گوش نمی کنند. آنها سینما می روند، تلویزیون تماشا می کنند، به رادیو گوش می دهند، کتاب می خوانند، پست هایشان را در فضای مجازی به روز می کنند، اما به ندرت با هم صحبت می کنند. اگر بنا داریم دنیا را تغییر دهیم، چاره ای جز این نیست که مهارت «گفتگوی موثر» را یادبگیریم و باهم حرف بزنیم کنیم. درنظر گرفتن مهارت گفتگو و تعامل موثر با دیگران بعنوان پدیده ای غیر ضروری و لوکس تنها نشان دهنده عدم بلوغ فکری و ناآگاهی نسبت به لزوم برقراری ارتباط موثر با دیگران در راستای ارتقای سطح دانش و هماهنگی با جهان پیرامون است. انسان ذاتا موجودی اجتماعی ست و رشد و بالندگی اش جز از مسیر برقراری ارتباط با دیگران و سازش و تعامل با افراد مختلف امکان پذیر نیست.

در جامعه هر مسئله‌ای از سه راه رفع می‌شود، یکی گفت و گوست، یکی خشونت و دیگر فریبکاری. اگر در جامعه گفت وگو تعطیل شود دو رقیبی که جای آن را می‌گیرند، خشونت و فریبکاری هستند. تنها چیزی که ما را از این فریب‌خوردگی عموم مردم و خشونت‌دیدگی خواص مردم نجات می‌دهد، باز شدن باب گفت‌وگو است. با باز شدن این باب هم استعداد فریب‌خوردگی عوام کم می‌شود و هم دیگر نمی‌توان با خواص به خشونت برخورد کرد. گفت‌وگو، عوام را به سوی خواص شدن می‌برد و تعداد خواص را هم افزایش می‌دهد و دیگر نمی‌توان با آن‌ها خشونت کرد.